

زمین را مژده شادی، ز اوج کبریا آمد
که خورشید جهان آرا، علی (ع) شیر خدا آمد
فلک از دیده روشن، به باغ لاله و لادن
ستاره ریخت از دامن، که آن نور هدی آمد
وصی پاک پیغمبر، امیر مؤمنان حیدر
شبستان ولایت را، فروغ هل اتی آمد
ز جا برخیز و شادی کن، که آن نور جلی آمد
علی آمد، علی آمد، علی آمد، علی آمد
حریم کعبه از نورش، شب تاری چراغان شد
صفا و مروه از رویش، به چشم دل گلستان شد
عدو درکار زار او، شکست از ذوالفقار او
عدالت کامکار او، ستم در پرده پنهان شد
ره دین رسم و راه او، اسیران در پناه او
خدا باشد گواه او، که حق را عین برهان شد
ز جا برخیز و شادی کن، که آن نور جلی آمد
علی آمد، علی آمد، علی آمد، علی آمد